

EUCHARYSTIA - I KOMUNIA ŚWIĘTA

Często zapominamy o istotnym znaczeniu sakramentów dla naszego zbawienia. Stają się one niejednokrotnie przeszkodami, chcielibyśmy je omijać (jak np. sakrament pokuty i pojednania), uważamy je za niepotrzebne, nie rozumiemy ich znaczenia. Co raz powszechniejsze są przejawy indyferentyzmu religijnego, od którego jest już tylko krok do agnostycyzmu i nihilizmu. Z tego powodu powszechnie zamiast „chrztu” mamy „chrzciny” i rodzinną biesiadę, gimnazjalistów „zmusza” się do przyjęcia bierzmowania ze względu na potrzebę zdobycia odpowiedniego zaświadczenia, pierwsza Komunia św. jest okazją do zorganizowania pokazu mody „komunijnej” i wystawnego przyjęcia, a sakrament namaszczenia chorych jest nazywany „ostatnim namaszczeniem”, po przyjęciu którego człowiek od razu umiera.

W dokumentach synodu w Agde (506r.) czytamy m.in.: „*Wiernych, którzy nie przystępują do Komunii św. na Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zielone Świąta, nie należy uważać za katolików*” (kan. 18). Mocne stwierdzenie synodu, które - gdyby odnieść je do naszych czasów - ukazałoby nam, że w Polsce mamy tak naprawdę nie 95 proc., ale ok. 30 proc. katolików. Natomiast w 1215 r. Sobór Laterański IV przypomina (nie stawia już tak radykalnej tezy, jak synod w Agde) o obowiązku spowiedzi i Komunii św. przynajmniej raz do roku. Takie przykazanie Kościoła jest nadal aktualne w naszych czasach (por. drugie i trzecie przykazanie kościelne). Poza tym Kościół zobowiązuje swoich wiernych do uczestniczenia we Mszy św. w każdą niedzielę i święta nakazane oraz zaleca uczestniczyć także w inne dni.

Chrystus ustanowił Eucharystię w Wielki Czwartek, obchodząc Ostatnią Wieczerzę z Apostołami. Kościół jest wierny poleceniu Syna Bożego: „*Czyńcie to na moją pamiątkę*” (1 Kor 11,24) i nieustannie celebrował i celebrować Eucharystię, zwłaszcza w niedzielę – czyli w dniu zmartwychwstania Chrystusa. Sakrament ten jest źródłem i szczytem całego naszego życia duchowego, życia chrześcijańskiego, życia Kościoła. Jest to jednocześnie największa cześć i uwielbienie, jakie możemy oddać Bogu. Przewodniczyć Mszy św. może tylko i wyłącznie kapłan, który działa *In persona Christi* – w osobie Chrystusa i w imieniu Kościoła. Biorąc każdorazowo udział we Mszy św., uczestniczymy w ofierze Chrystusa, którą złożył On Ojcu na krzyżu za całą ludzkość. Różnie się jedynie sposób ofiarowania: ofiara na krzyżu była krwawa,

Msza św. jest ofiarą bezkrwawą. Uczestnicząc we Mszy św. – nasze życie, codzienne troski i radości, nasze cierpienie, uwielbienie, modlitwę, pracę – łączymy z ofiarą Chrystusa.

Jak wygląda praktyka wielu z nas – ludzi wierzących i praktykujących – w kwestii przystępowania do sakramentu Eucharystii? Nierzadko sakrament ten traktujemy z pewną pobłażliwością i nie wykorzystujemy szansy przystępowania do niego jak najczęściej, zapominając, że jest to pozostawiony nam przez Chrystusa „pokarm na życie wieczne”, że jest to sam Jezus Chrystus, który ofiarowuje się za nas podczas każdej Mszy św. Jezus jest prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie obecny w Eucharystii. Jest obecny pod postacią konsekrowanego chleba i konsekrowanego wina. Prawdą jest, że Komunię św. pod dwoma postaciami świeccy przyjmują tylko przy „specjalnych” okazjach (np. podczas zawarcia związku małżeństwa, podczas Mszy jakiejś wspólnoty), a na codzień otrzymują „tylko” Ciało Chrystusa pod postacią chleba. Jednak musimy wiedzieć, że Chrystus jest obecny pod każdą postacią „w całości”. Przystępując do Komunii św. jednoczymy się z Nim i Jego Kościołem. Komunia św. umacnia w nas miłość, oczyszcza nas z grzechów powszednich oraz chroni od przyszłych grzechów śmiertelnych. Przystępując do Komunii św., zostajemy napełnieni błogosławieństwem nieba i łaską, która odnawia nasze siły duchowe i witalne oraz budzi w nas pragnienie dobrego postępowania, pragnienie osiągnięcia świętości i życia wiecznego.

Kościół zaleca, aby do Komunii św. przystępować jak najczęściej (oczywiście przeszkodą jest grzech śmiertelny). Można przyjąć Chrystusa do swego serca nawet dwa razy dziennie, pod warunkiem, że za drugim razem uczestniczymy w całej Mszy św. Należy także pamiętać o poście eucharystycznym, tzn. na godzinę przed przyjęciem Komunii św., nie powinniśmy jeść i pić (wyjątek stanowią leki i woda).

Ci, którym taki zwyczaj nie odpowiada, niech pamiętają, że do czasów Pawła VI, przed przyjęciem Komunii św., trzeba było pościć od północy poprzedniego dnia.

Musimy pamiętać, że pod Postaciami Eucharystycznymi obecny jest sam Bóg – Człowiek Jezus Chrystus. Bogu należy się najwyższy kult uwielbienia. Dlatego ilekroć przechodzimy obok kościoła, nawiedzmy Najświętszy Sakrament i oddajmy cześć naszemu Bogu poprzez chwilę adoracji, modlitwy, zadumy. Pamiętajmy także, iż w Eucharystii „łamiemy jeden chleb, który jest pokarmem nieśmiertelności, lekarstwem pozwalającym nam nie umierać, lecz żyć wiecznie w Jezusie Chrystusie” (św. Ignacy Antiocheński).

"Eucharystia jest źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego"

/KKK 1324/

Pierwsza Spowiedź i Komunia Św. dzieci w naszej Parafii odbywa się w klasie trzeciej szkoły podstawowej.

Podstawowe przygotowanie do przyjęcia Pierwszej Komunii św. odbywa się w ramach katechizacji szkolnej. Dzieci, które uczą się w szkołach poza terenem Parafii, a przynależą do naszej wspólnoty parafialnej winny być zgłoszone przez rodziców we wrześniu / na początku roku szkolnego .

Warunki przystąpienia dziecka do I Komunii św.:

-uczestnictwo w niedzielnej i świątecznej Eucharystii

-uczestnictwo w nabożeństwach (róžaniec, roraty, Droga Krzyżowa, gorzkie żale, Triduum Paschalne, nabożeństwo majowe, czerwcowe)

-udział w katechezach

-podstawowa znajomość katechizmu

W terminie wyznaczonym przez przygotowującego księdza należy dostarczyć świadectwo chrztu dziecka - zwolnieni są ci, których dzieci były chrzczone w naszej parafii.

